

CANÇONER (I)

Els qui en rimes esparses escolteu
els sospirs que em nodriren el furor
del temps primer de juvenil error,
quan era, en part, divers del que se'm veu,
pel vari estil amb què em lamento arreu
entre vana esperança i va dolor,
espero en qui conegui bé l'amor,
més que disculpa, pietat en preu.
Però bé veig que he estat entre la gent
enraonia un temps, de què sovint
de mi m'avergonyeixo amb el cor meu;
d'aquell desvari en ve avergonyiment,
i el penedir-se, i el saber distint
que allò que plau al món és somni breu.

Francesco Petrarca (s. XIV)